

Kan flere Personer være Fader til Barnet, maa de hver udrede sin Del deraf, dog saaledes, at de hæfter for Bidraget in solidum, d. v. s., en for alle og alle for en.

Af dette fremgaar, at der er spurgt, om den Omstændighed, at et uægte Barns Moder er en berygtet Kvinde, fritager dets Fader for at betale Underholdsbidrag til Barnet. Der foreligger altsaa efter al Sandsynlighed et Tilfælde, hvor en Mand har været saa uheldig at faa et Barn med en berygtet Kvinde.

Man kunde selvfølgelig have den oprigtigste Medfølelse med denne uheldige Mand, hvis Barn kommer til Verden under saa sørgelige Forhold, men denne første Følelse drukner snart ved nærmere Eftertanke. Thi det er jo af ovennævnte øjensynligt, at han i den Omstændighed, at Moderen var berygtet, saa en lille Mulighed for at slippe for Alimentationsbidragene, hvilken Mulighed han vilde have benyttet, hvis Svaret havde givet ham Haab i denne Retning. En saadan Hensigt er nemlig aldeles ikke usandsynlig, da det er overordentlig almindeligt, at uægte Børns Fædre søger at sno sig fra denne ubehagelige Forpligtelse — Alimentationsbidragene — og endogsaa i denne Hensigt paalægger sig selv en saadan Ubehagelighed som at leve i Landflygtighed en Tid. Man kan nu ikke finde noget Tilfælde, hvor en saadan samvittighedsløs Løben fra sit Ansvar vil have sørgeligere Følger end i dette. Her kan man næsten forudsige et saadant Barns Skæbne. Det har en Far, der skammer sig over dets Eksistens, og som ikke føler nogen som helst moralsk Forpligtelse over for det. Dets Moder fører en Tilværelse som en Paria, en, der er udstødt af Samfundet, i en snæver, stinkende Gade med Raahed og Usselhed paa alle Sider, selv om hun maaske selv hverken er raa eller ond. Dette er, saalænge hun er ung og køn; nogle Aar efter, naar Barnet er stort nok til at se og forstaa, bliver hun ikke mere saa feteret og synker længere og længere ned i Uføret, indtil hun til sidst som kasseret og ubrugelig henslæber sine sidste Dage i den yderste Elendighed. Kan en saadant stakkels Moders Barn blive andet end Forbryder? Og hvis er Ansvar? Kan denne Mor, som Loven binder til disse Omgivelser, og som i hvert Fald ikke formaar at drage sig ud deraf mere, *kan* hun give sit Barn en bedre Opdragelse, selv om hun nok saa gerne vil? Selv om hun kunde tænkes at have saa megen Selvfornægtelse, at hun vilde

sende Barnet bort til fremmede for at undgaa disse Omgivelsers Indflydelse, hvor skulde hun saa finde et *godt* Hjem, der vilde tage et saadant Barn, og hvor skulde hun faa Penge fra ud over de første Aar, hvor hun hører til de fineste? Nej, dette Barn *maa* blive Forbryder; det kan ikke komme ud over sine Omgivelser. Det kan have arvet nok saagode Egenskaber — f. Eks. fra sin ukendte Far, — de bliver kvalt eller rykket op med Rode alle sammen.

Men denne Faders andre Børn har en agtet Fader og en uberygtet Moder, de gaar i Latin-skole og Byens fineste Pigeskole, deres Munde bliver mættede, før de behøver at bede om Mad, og de bliver beskyttede mod Kulde og Væde, før der er Tale om at kunne fryse. Har de haft Modgang, vil deres gode Moder trøste dem; er de syge, vil deres opofrende Fader sørge for Hjælp. Deres Fader vilde skamme sig over sig selv, hvis han ikke kunde skaffe dem og deres Moder alle disse Goder — men han skammer sig ved at skaffe deres Broder og hans Moder en eneste af dem.

Naar dette Barn nu fra Fødselen er bestemt til Tugthuset eller de snævre, stinkende Gyder, hvem kan det saa kræve til Regnskab herfor, den, der ikke kunde give andet, fordi hun selv ikke havde det anderledes, eller den, som netop havde alle Goder, og i denne Modsætning fandt en Undskyldning til intet at give?

— n — o —

Aaben Forespørgsel

til

Fru Professorinde Plum.

Højstærede Frue!

I *Tjenestepigernes Blad* Nr. 5 for 1. Marts 1904 læser jeg et Referat af et Møde i „Københavns Venstreforening“, hvor De i Følge nævnte Referat skal have udtalt som Deres Mening, at „kun de *selvstændige* Kvinder og Kvinder, som besad *Særeje* eller *Formue*, burde erholde Valgret“.

Referatet er undertegnet A. Thune; og jeg mener mig ikke berettiget til at betvivle dets Korrekthed. Derfor tillader jeg mig i mange Kvinders Navn høfligst at bede Dem om her i Bladet at meddele os, hvad De mener med *selvstændige* Kvinder.

Soluta.